

Beste mensen, onlangs heb ik gelezen: *'De Tien Geboden'*, geschreven door de Franse rabbi Marc-Alain Ouaknin. Het is een boek, rijk aan vele bijzondere gedachten. Ik ga dat boek hier niet bespreken, maar ik denk dat het de moeite waard is om jullie een aantal keer een gedachte voor te leggen. Uit hoofdstuk 1 heb ik iets gekozen dat, zeker in deze tijd waar ons geduld op de proef wordt gesteld, misschien het overdenken waard is.

“Mozes had de berg beklommen en zou weer naar beneden komen met de Tora, maar hij draaft. Hij is te laat evenals de Messias, die altijd te laat zal zijn. De kinderen van Israël verliezen hun geduld en fabriceren een afgod, het gouden kalf. Afgodendienst begint met ongeduld. Ongeduld is afgodendienst. De ongeduldige wil de gestalte van zijn God ‘kennen’, (be)grijpen, onmiddellijk bij de hand hebben. Alles onmiddellijk willen, dat mondt uit in totale verstarring. Instant God-versteende God-dode God: gouden kalf. Ongeduld is de weigering om aan de tijd de gelegenheid te geven tijd te zijn. De weigering aan de ander de ruimte te geven die hij nodig heeft om te leven, om te zijn. Het is de wens de leegte te laten verdwijnen of de onmogelijkheid haar te willen of te kunnen verdragen, de onmogelijkheid plaats te maken voor het andere, het nieuwe”.

Wij zijn geneigd alles snel op te lossen, om daarna zo vlug als mogelijk weer tot de orde van de dag over te kunnen gaan. Maar dan lopen we de kans nauwelijks begrepen te hebben wat ons eigenlijk overkwam. Waarom? Waardoor? Wat we hieruit zouden kunnen en moeten leren.

Al deze nieuwe ervaringen bieden ook allemaal nieuwe kansen en mogelijkheden voor toekomst, voor nieuwe interpretatie en duiding waar het in ons leven om zou moeten gaan.